

I 2011 er det minneår for Franz Liszt (1811-1886) og Johan Svendsen (1840-1911). Begge var berømte i sin samtid både som komponister og utøvere – Liszt som pianovirtuos, Svendsen som dirigent. Liszt skrev mange orkesterverker, enormt mye for piano, og også kirkemusikk. Svendsen dyrket færre genrer, nesten alle hans viktigste verker er for orkester. Forbindelsen mellom Liszt og Svendsen går særlig gjennom det symfoniske dikt. Svendsen orkestrerte også to av Liszts ungarske rapsodier.

Liszt skapte det symfoniske dikt og oppfant den moderne pianoteknikk, og med sin dristige utforskning av det musikalske materialet var han på mange måter forut for sin tid. I forelesningsrekken skal vi drøfte hans musikkhistoriske posisjon, og studere nærmere den monumentale og ufortjent sjelden framførte *Faust*-symfonien, tre av de «transcendentale» etydene og tre pianostykker fra hans siste leveår, noe av det mest originale og underlige som er overlevert oss fra 1800-tallet.

Svendsen var en mester i orkestrering, noe som demonstreres i de to verkene som skal gjennomgås på forelesningene: Symfoni nr. 1 (1865-67) – den første norske symfonien som fortsatt holder seg på repertoaret – og orkesterstykket *Zorahayda*. Vi skal også ta for oss hans strykeoktett, et av de tidligste eksemplene på et større verk med et «norsk» musikalsk tonefall. For tiden er det flere som arbeider med nyutgivelser av Svendsens verker, inkludert den spennende rekonstruksjonen av hans forsvundne symfoni, og dette får dere også høre om i forelesningsrekken.

Forelesere: Asbjørn Ø. Eriksen (emneansvarlig), Arvid Vollsnes, Øyvind Dybsand, Bjørn Morten Christophersen og Bjarte Engeset (gjesteforeleser).